

8 Ιουνίου, 1994

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 747/92)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις — Αιτιολογία — Αναφορά σε "ιδιότητες και ικανότητες" των συστηθέντων υποψηφίων δεν καθιστά την αιτιολογία ανεπαρκή.

- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συμβουλευτική Επιτροπή — Η ιδιότητα του Διευθυντή που προβαίνει στις συστάσεις δεν είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του Προέδρου της Συμβουλευτικής Επιτροπής βάσει του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90).
- 10 Οι αιτητές προσέβαλαν με την προσφυγή τους την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν στη θέση Νοσηλευτικού Λειτουργού 2ης Τάξης τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί των ιδίων.
- 15 Οι λόγοι ακύρωσης που προβλήθηκαν και εξετάστηκαν από το Δικαστήριο αφορούσαν το ανααιτιολόγητο της σύστασης του Διευθυντή και την εσφαλμένη διαδικασία λόγω συμμετοχής του Διευθυντή στη Συμβουλευτική Επιτροπή ως Πρόεδρος της.
- 20 Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:
- (1) Έχοντας υπόψη τη σύσταση του Διευθυντή σε σχέση με τα στοιχεία των προσωπικών φακέλων, το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αυτή ήταν επαρκώς αιτιολογημένη. Διαφωνεί με την

εισήγηση του δικηγόρου των αιτητών ότι αυτή βασιίζεται σε υποκειμενικά στοιχεία κρίσης. Τα στοιχεία αυτά είναι όπως πιο πάνω αναφέρεται, η υπεροχή των πλείστον ενδιαφερομένων μερών στην αξία και/ή οι προσωπικές εκείνες ιδιότητες που τους καθιστούν πιο ικανούς να αντεπεξέλθουν στις απαιτήσεις της νέας τους θέσης. Επίσης δεν υπάρχει οτιδήποτε επιλήψιμο στην αναφορά από το Διευθυντή σε "ιδιότητες και ικανότητες" των ενδιαφερομένων μερών. Είναι καθαρό ότι ο Διευθυντής είχε κατά νου το χαρακτηριστήρα και τις ιδιαίτερες κλίσεις των υποψηφίων. Εξ άλλου, λόγω του μεγάλου αριθμού των ενδιαφερομένων μερών θα ήταν ανέφικτο να αναφερθεί ο Διευθυντής συγκεκριμένα και ονομαστικά στις εν λόγω ικανότητες.

Ενόψει των πιο πάνω κρίνεται ότι η σύσταση του Διευθυντή ήταν υπό τις περιστάσεις επαρκώς αιτιολογημένη και ο ισχυρισμός περί του αντιθέτου κρίνεται ως αβάσιμος και απορρίπτεται.

- (2) Εξίσου ανεδαφικός κρίνεται και ο τελευταίος λόγος για ακύρωση που πρόβαλαν οι αιτητές και συγκεκριμένα ότι δεν μπορούσε ο Διευθυντής που προέβη στη σύσταση των ενδιαφερομένων μερών να είχε λάβει και μέρος στη διαδικασία ως Πρόεδρος της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Το ίδιο θέμα είχε εγερθεί στην υπόθεση *Papaioannou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1444 όπου ο Δικαστής Πιρκς ανέφερε ότι στον περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμο του 1967 (Ν.33/67) δεν υπήρχε οτιδήποτε που να καθιστούσε την μία ιδιότητα ασυμβίβαστη με την άλλη. Υιοθετείται η πιο πάνω προσέγγιση και παρατηρείται ότι ούτε στον πιο πρόσφατο Νόμο υπάρχει οποισοδήποτε τέτοιος περιορισμός.

Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ήταν εύλογα επιτρεπτή και δεν έχει υποδειχθεί οποισοδήποτε βάσιμος λόγος για ακύρωση της επίδικης απόφασης. Οι αιτητές όχι μόνο δεν απέδειξαν έκδηλη αλλά ούτε και απλή υπεροχή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Τριανταφυλλίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 429,

Papaioannou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1444.

Προσφυγή.

- 5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη θέση Νοσηλευτικού Λειτουργού 2ης Τάξης, Ψυχιατρικές Υπηρεσίες αντί των αιτητών.

Χριστοφίδου για Ε. Ευσταθίου, για τους Αιτητές.

- 10 Α. Βασιλειάδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 15 ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Οι αιτητές, που είναι 9 σε σύνολο (Πίνακας "Α" στην Αίτηση), με την παρούσα προσφυγή ζητούν την ακόλουθη θεράπεια:

- 20 "Α. Δήλωση και/ή διαταγή του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση η οποία δημοσιεύθηκε στην επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας την 24.7.1992, αρ. 2727 και με την οποία οι καθ' ων η αίτηση προήγαγαν τα Ενδιαφερόμενα Μέρη (ως ο Επισυνημμένος ΠΙΝΑΚΑΣ "Β") ή τινά εξ αυτών στη μόνη θέση Νοσηλευτικού Λειτουργού 2ης τάξης (Τακτικός Προ-
 25 αντί των αιτητών είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή εστερημένη εννόμου αποτελέσματος, παν δε το παραλειφθέν δεν θα έπρεπε να ελάμβανε χώραν."

- 30 Τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι 24 η δε επίδικη θέση, είναι θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής. Αρχικά ζητήθηκε η πλήρωση 23 κενών θέσεων αλλά σε κατοπινό στάδιο προστέθηκε ακόμα μια λόγω διορισμού του κατόχου της σ' άλλη θέση. Η πλήρωση των θέσεων έγινε σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 34 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, όπως τροποποιήθηκε, (ο Νόμος). Αιτήσεις υπέβαλαν συνολικά 48 υποψήφιοι αλλά
 35 στην εξέταση ενώπιον της Συμβουλευτικής προσήλθαν 47 γιατί ο ένας είχε εν τω μεταξύ αφυπηρητήσει. Οι 47 υποψήφιοι αφού αξιολογήθηκαν από τη Συμβουλευτική Επιτροπή, συστήθηκαν όλοι. Στη συνέχεια οι 47 υποψήφιοι και αφού προηγουμένως λήφθηκε υπόψη
 40 η έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής υποβλήθηκαν από την Ε.Δ.Υ. σε ομαδική προφορική συνέντευξη στην οποία παρίστατο και ο Διευθυντής Ψυχιατρικών Υπηρεσιών. Είναι σημαντικό για σκοπούς της παρούσας προσφυγής να παραθέσω αυτούσια τη σύσταση του Διευθυντή όπως αυτή εκτίθεται στο σχετικό πρακτικό της

Ε.Δ.Υ. γιατί το περιεχόμενο της αποτέλεσε τελικά και το κυριότερο αν όχι το μόνο σημείο διαφοράς μεταξύ των μερών. Η σύσταση είχε δοθεί σε δύο συνεδρίες της Ε.Δ.Υ. (στις 6.2.92 και 27.3.92).

Αρχικά στη συνεδρία της 6.2.92 ο Διευθυντής σύστησε τα 24 5 ενδιαφερόμενα μέρη και είπε:

“Λαμβάνοντας υπόψη την αξία, όπως φαίνεται στις Εμπιστευτικές/Υπηρεσιακές Εκθέσεις μέχρι το 1990, την απόδοση των υποψηφίων κατά τη διάρκεια του 1991, η οποία είναι περίπου η ίδια μ’ αυτήν του 1990, τα προσόντα τους, τα οποία είναι τα ίδια, καθώς και την αρχαιότητά τους, η οποία είναι περίπου η ίδια με περιθωριακές διακυμάνσεις, συστήνω τους:

..... 15
.....

Στη συνέχεια ο Διευθυντής, απαντώντας σε σχετικές ερωτήσεις της Επιτροπής, ανέφερε ότι υπάρχουν περιθωριακά αρχαιότεροι υποψήφιοι, τους οποίους δε συστήνει, και άλλοι νεότεροι, τους οποίους συστήνει. Αυτό οφείλεται είτε στη διαφορά αξίας, είτε στην εν γένει προσφορά τους στις Ψυχιατρικές Υπηρεσίες, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια. Ιδιαίτερα όμως έλαβε υπόψη τις προσωπικές ιδιότητες και ικανότητες των υποψηφίων αναφορικά με το ρόλο που θα διαδραματίσουν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της νέας θέσης τους, όπως αυτά αναφέρονται στο Σχέδιο Υπηρεσίας. 25

Ο Διευθυντής απεχώρησε από τη συνεδρία και η Ε.Δ.Υ. προέβηκε η ίδια στην αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τη συνέντευξη. 30

Κατά τη συνεδρία της 27.3.92 αφού συζητήθηκαν και απορρίφθηκαν οι παραστάσεις αριθμού υποψηφίων αναφορικά με τις Υπηρεσιακές Εκθέσεις τους για το 1991, η Ε.Δ.Υ. προχώρησε και μείωσε την αξιολόγηση της “εξαιρετης επαγγελματικής αξίας” σε “πολύ ικανοποιητικά” σε διάφορα στοιχεία και για τους 47 υποψηφίους οι οποίοι και απαριθμούνται στα πρακτικά (σελ.5 και 6 του Παραρτήματος 11). 35

Στη συνέχεια προσήλθε στη συνεδρίαση ο Διευθυντής των Ψυχιατρικών Υπηρεσιών, ο οποίος ενημερώθηκε για την πιο πάνω απόφαση της Ε.Δ.Υ. Στα πρακτικά (σελ.7) αναφέρονται τα εξής: 40

“Ο Διευθυντής, υπό το φως της πιο πάνω απόφασης της Επιτροπής όσον αφορά τις “εξαιρετες” αναφορές στις Υπηρεσιακές

5 Εκθέσεις των υποψηφίων για το 1991, σύστησε όπως περιληφθεί στον κατάλογο των υποψηφίων που έχει συστήσει για προαγωγή στη συνεδρίαση της Επιτροπής με ημερομηνία 6.2.92 η Κολοκάση Δέσπω και όπως αφαιρεθεί ο Αριστοδήμου Ηρόδοτος και στη συνέχεια επιβεβαίωσε τις συστάσεις του για όλους τους υπόλοιπους τους οποίους σύστησε στη συνεδρίαση της Επιτροπής με ημερομηνία 6.2.92.

10 Επεξηγώντας την πιο πάνω θέση του, ο Διευθυντής ανέφερε ότι η Κολοκάση Δέσπω και ο Αριστοδήμου Ηρόδοτος παρουσιάζονται ίσοι στην αξιολόγησή τους στις Υπηρεσιακές Εκθέσεις για το 1991, υπό το φως της πιο πάνω σχετικής απόφασης της Επιτροπής. Στις Εμπιστευτικές/Υπηρεσιακές Εκθέσεις πριν από το 1991, η Κολοκάση Δέσπω υπερέχει οριακά του Αριστοδήμου Ηρόδοτου. Επίσης
15 αξιολογήθηκε ως εξαιρετη από τη Συμβουλευτική Επιτροπή και υπερτερεί του Αριστοδήμου Ηρόδοτου, του οποίου η απόδοση ενώπιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής ήταν πολύ ικανοποιητική. Τέλος, ο Διευθυντής ανέφερε ότι έχει προσωπική γνώση των δύο υποψηφίων και πιστεύει ότι η Κολοκάση Δέσπω είναι κατάλληλη για
20 προαγωγή.

Απαντώντας σε σχετική ερώτηση της Επιτροπής, ο Διευθυντής ανέφερε ότι ο Χαραλάμπος Χρύσανθος, τον οποίο συστήνει, είναι καλύτερος σε σύγκριση με τους Ανδρέου Νίκο και Κλεάνθους Παύλο, τους οποίους δε συστήνει, και τον θεωρεί ότι είναι ένας από τους καλύτερους νοσοκόμους που έχει στις Ψυχιατρικές Υπηρεσίες. Στην αξία ο Χαραλάμπος Χρύσανθος υπερέχει καταφανώς έναντι των άλλων δύο και στην προφορική εξέταση τον αξιολόγησε ως εξαιρετο, ενώ τους άλλους δύο ως πολύ καλούς. Για τους πιο πάνω λόγους θεωρεί σωστό να συστήσει το
25 Χαραλάμπος Χρύσανθο.”

30 Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. αφού ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων επέλεξε ως τους πιο κατάλληλους για προαγωγή τους 24 υποψήφιους οι οποίοι είχαν συστηθεί και από το Διευθυντή.

40 Οι αιτητές πρόβαλαν τρεις λόγους για ακύρωση της επίδικης απόφασης. Ο πρώτος λόγος που προβλήθηκε αφορούσε τη “καταχρηστική μείωση” της βαθμολογίας των αιτητών η οποία ισοδυναμούσε σύμφωνα με τους αιτητές με ενέργεια *ultra vires* του Νόμου και της ΚΑΠ 386/90. Ο ισχυρισμός όμως αυτός αποσύρθηκε κατά το στάδιο των διευκρινίσεων ενόψει της απόφασης της Ολομέλειας στην υπόθεση **Κυριάκος Τριανταφυλλίδης κ.ά. ν. Δημο-**

κρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 429, και στις οποίες έχει αποφασισθεί τελεσίδικα το θέμα.

Οι μόνοι λόγοι που απομένουν για εξέταση από το Δικαστήριο αφορούν το αναιτιολόγητο κατά τους αιτητές, της σύστασης του Διευθυντή, και τον ισχυρισμό για εσφαλμένη διαδικασία. Είναι η θέση του δικηγόρου των αιτητών, ότι η σύσταση είναι ασαφής, αναιτιολόγητη και ότι βασίζεται σε υποκειμενικά στοιχεία και κριτήρια εφόσον δεν γίνεται οποιαδήποτε αναφορά ως προς το ποιες είναι οι “ιδιότητες και ικανότητες” των συστηθέντων υποψηφίων που οδήγησαν το Διευθυντή να προβεί στην επίδικη σύσταση.

Από το περιεχόμενο της σύστασης του Διευθυντή, όπως αυτό εκτίθεται αυτούσιο πιο πάνω, προκύπτει ότι τα στοιχεία εκείνα που έπαιξαν πρωταρχικό ρόλο στη διαμόρφωση της κρίσης του Διευθυντή ήταν ο παράγοντας αξία και οι ιδιότητες του χαρακτήρα των υποψηφίων σε σχέση με τα καθήκοντα της επίδικης θέσης. Από τη σύγκριση των αιτητών και των ενδιαφερομένων μερών όπως αυτή εξάγεται από τα στοιχεία των φακέλων προκύπτει ότι στην αξία τα πλείστα ενδιαφερόμενα μέρη υπερτερούν των αιτητών ενώ στις υπόλοιπες περιπτώσεις αιτητές και ενδιαφερόμενα μέρη είναι περίπου ίσοι. Κατά την άποψή μου στις περιπτώσεις αυτές εκείνο που έκλινε την πλάστιγγα υπέρ των ενδιαφερομένων μερών είναι οι προσωπικές τους ιδιότητες και ικανότητες σε σχέση με την εκτέλεση των καθηκόντων της νέας θέσης.

Όσον αφορά το στοιχείο της αρχαιότητας, αιτητές και ενδιαφερόμενα μέρη είναι περίπου ισοδύναμοι και όπου υπάρχει κάποια υπεροχή εκ μέρους των αιτητών αυτή είναι κατά την άποψή μου περιθωριακή. Ισοδύναμοι επίσης είναι αιτητές και ενδιαφερόμενα μέρη και στο θέμα των προσόντων και όπως αναφέρθηκε από την Ε.Δ.Υ. όλοι είναι κάτοχοι του πλεονεκτήματος του Σχεδίου Υπηρεσίας. Έχοντας υπόψη τη σύσταση του Διευθυντή σε σχέση με τα στοιχεία των προσωπικών φακέλων, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι αυτή ήταν επαρκώς αιτιολογημένη. Διαφωνώ με την εισήγηση του δικηγόρου των αιτητών ότι αυτή βασίζεται σε υποκειμενικά στοιχεία κρίσης. Τα στοιχεία αυτά είναι όπως πιο πάνω αναφέρεται, η υπεροχή των πλείστων ενδιαφερομένων μερών στην αξία και/ή οι προσωπικές εκείνες ιδιότητες που τους καθιστούν πιο ικανούς να αντεπεξέλθουν στις απαιτήσεις της νέας τους θέσης. Επίσης δεν βλέπω οτιδήποτε επιλήψιμο στην αναφορά από το Διευθυντή σε “ιδιότητες και ικανότητες” των ενδιαφερομένων μερών. Είναι καθαρό ότι ο Διευθυντής είχε κατά νου το χαρακτήρα και τις ιδιαίτερες κλίσεις των υποψηφίων. Εξ άλλου, λόγω του μεγάλου αριθμού των ενδιαφερο-

μένων μερών θα ήταν ανέφικτο να αναφερθεί ο Διευθυντής συγκεκριμένα και ονομαστικά στις εν λόγω ικανότητες.

- 5 Ενόψει των πιο πάνω κρίνω ότι η σύσταση του Διευθυντή ήταν υπό τις περιστάσεις επαρκώς αιτιολογημένη και ο ισχυρισμός περί του αντιθέτου κρίνεται ως αβάσιμος και απορρίπτεται.

- 10 Εξίσου ανεδαφικός κρίνεται και ο τελευταίος λόγος για ακύρωση που πρόβαλαν οι αιτητές και συγκεκριμένα ότι δεν μπορούσε ο Διευθυντής που προέβη στη σύσταση των ενδιαφερομένων μερών να είχε λάβει και μέρος στη διαδικασία ως Πρόεδρος της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Το ίδιο θέμα είχε εγερθεί στην υπόθεση *Papaioannou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1444 όπου ο Δικαστής Πικής ανέφερε ότι στον περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμο του 1967 (Ν.33/67) δεν υπήρχε οτιδήποτε που να καθιστούσε την μία ιδιότητα ασυμβίβαστη με την άλλη. Υιοθετώ την πιο πάνω προσέγγιση και παρατηρώ ότι ούτε στον πιο πρόσφατο Νόμο υπάρχει οποιοσδήποτε τέτοιος περιορισμός.

- 20 Καταλήγοντας, κρίνω ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ήταν εύλογα επιτρεπτή και δεν έχει υποδειχθεί οποιοσδήποτε βάσιμος λόγος για ακύρωση της επίδικης απόφασης. Οι αιτητές όχι μόνο δεν απέδειξαν έκδηλη αλλά ούτε και απλή υπεροχή.

- 25 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, με έξοδα σε βάρος των αιτητών.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.